

קרח - קע"ו ע"א

מלמעלה ולמטה.
ויקח קרח. מה זה ויקח? לך עצה רעה לעצמו. כל מי שרוודר אחר מה שאינו שלו - זה בורח מפניו, ולא עוד, אלא מה שיש לו - נאבד מפניו. קרח בדרכו אחר מה שאינו שלו - את שלו אבד, ואחר לא הרוית.

קרח חלק במחלתת. מה זה מחלתת? פלוגתא. מחלתת שלמעלה ולמטה.ומי שרווצה לחלק תקון העולם, נאבד מכל העולמות. מחלתת היא מחלתת של השלום,ומי שחולק על השלום חולק על השם הקדוש, משום שם הקדוש נקרא שלום. בא וראה, אין העולם עומדר אלא על שלום. כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, לא יכול להתקים ולעמד, עד שבא והשרה עליו שלום, ומהו? שבת, שהיא שלום העליונים והמחותנים, והוא עמד והתקים העולם.ומי שחולק עליו, יאביד מהעולם.

אבל חלק חלק על שבת, שהיה (במדבר טו) מקושש עצים. מי אוטם עצים? אוטם עצים אחרים, כמו שאמרנו. ואלו דברי (אלנות) חל, וחול בקנש לא שורה, (מפניו אלה דברי חל בשבת אסור וזה) שחלק על שלום שלמעלה.

רבי יוסי אמר, כתוב (תהלים קיט) שלום רב לאחבי חורף וגוי. התורה היא שלום, שבתו מבשיל וכל נabitתיה שלום. וקרח בא לפוגם שלום שלמעלה ומטה, ומשום זה גונן מלמעלה ומטה. ויקמו לפניו משה וגוי. פסוק זה פרשווהו החברים. רבי שמעון אמר, קראי בזעם, קראי בתוב, חסר יוזד. למה קראי? אלא כי הוא - מלכות הארץ בעין מלכות הרקיע. וסוד זה - כל אוטם כתרים עליונים שהשם הקדוש

دلעילא ותפא, בגין לכך אתה איביד מעילא ותפא. ויקח קרח, מאי ויקח. נסיב עיטה בישא לגרמיה, כל דרדר בתר דלאו דיליה, איהו ערייך מקמיה. ולא עוד, אלא מה דאית ביה אתה איביד מגיה. קרח רדייך בתר דלאו דיליה, דיליה איביד, ואחרא לא רוח.

קרח איזיל במחלווקת. מאי מחלווקת. פלוגתא. פלוגתא דלעילא ותפא. ומאן דבעי לאפלגא תקינה דעלמא, יתאיביד מפלחו עולםין. מחלווקת, פלוגתא דשלום. ומאן דפליג על שלום, פליג על שמא (דף ג ע"ב) קדיישא, בגין דשמא קדיישא, שלום אקרי. שא חזי, לית עלמא קאים אלא על שלום, פד ברא קדשא בריך הוא עלמא, לא יכול לאתקיימא, עד דאתה ושרא עלייהו שלום. ומאי הוא. שבת, דאייהו שלמא דעלאי ותפא, וכדיין אתקיימים עלמא. ומאן דפליג עליה, יתאיביד מעלמא.

צלהפחד פליג על שבת, דהוה מקושש עצים. ומאן אינון עצים. אינון אילניין אחרניין בדארמן. ואינון מלין (פ"א אילניין) דחול, וחול בקדש לא שריא, (מפניו והלאה מיל דחול בשבת אסור וזה) שחלק על אסיר וזה) דפליג על שלמא דעלמא.

רבי יוסי אמר, כתיב (תהלים קיט) שלום רב לאחבי חורף וגוי. אוריתא הוא שלום, דכתיב, (משלו ג) וכל נתיבותיה שלום. וקרח אתה לאפוגמא שלום דלעילא ותפא, בגין לכך אתה ענייש הוא מעילא ותפא.

ニקומו לפניו משה וגוי. האי קרא אוקמייה חבריא. רבי שמעון אמר, קראי מזעד קראי כתיב, חסר יוזד, אמאי קראי. אלא כי הוא, מלכotta דארעא בעין מלכotta דركיעא. ורزا דא, כל אינון בתרעין עלאין,